

Toimielimet eivät ole vielä antaneet asiaa koskevaa vastaustaan, mutta kansainvälisestä lehdistöstä saamieni tietojen mukaan esittämieni asioiden vakavuus ja paikkansapitävyys on vahvistettavissa. Tiedotusvälineet kaikkialla maailmassa vahvistavat myös, että Somalia olisi jatkossa seuraava terrorismin torjunnan kohde.

- Voiko neuvosto tarkistaa jäsenvaltioiden turvallisuuspalvelujen kautta asiakirjan sisällön oikeellisuuden ja antaa vastauksen sekä minulle että suurelle yleisölle mahdollisimman pian?
- Onko neuvosto jo asiasta tietoinen? Jos on, mitä toimia se on jo toteuttanut?
- Ovatko hallitukset, jotka ovat sitoutuneet terrorismin torjuntaan Afganistanissa, ymmärtäneet, miten vaarallinen tilanne Somaliassa on?
- Tutkitaanko parhaillaan mahdollisuutta puuttua asiaan Somalian opposition tukemiseksi nykyistä hallitusta vastaan, sillä tämä oppositio on jo pitkään taistellut terrorismia vastaan omassa maassaan ja taistelee kansallisen yhtenäisyshallituksen puolesta liittovaltion luomiseksi?

Vastaus

(13. toukokuuta 2002)

Neuvosto ei voi vastata kysymyksiin, jotka liittyvät asiakirjaan, johon arvoisa parlamentin jäsen viittaa, koska neuvostolla ei ole hallussaan kyseistä asiakirjaa.

Neuvosto arvioi parhaillaan erityisesti EU:n lähetystöjen päälliköiden raporttien pohjalta kolmansien maiden, myös Somalian, sitoutumista ja yhteistyötä terrorismin torjunnan alalla.

EU on esittänyt Somaliasta ja sen nykyistä hallitusta koskevan kantansa 25. elokuuta 2000, 8. syyskuuta 2001 ja 10. elokuuta 2001 antamissaan julkilausumissa. Näissä julkilausumissa EU kehotti Somalimaan ja Puntlandin viranomaisia luomaan rakentavat suhteet Artan prosessiin perustuviin instituutioihin ja se rohkaisi tulevaa siirtymäkauden hallitusta käynnistämään mahdollisimman pian rakentavan vuoropuhelun kyseisten viranomaisten kanssa kansallisen yhtenäisyyden aikaansaamiseksi rauhan ja vakaudessa jo saavutetun edistytyn pohjalta.

Tämän kannan mukaisesti EU antoi Khartumissa 11. tammikuuta 2002 pidetyn yhdeksännen IGAD:n (Intergovernmental Authority on Development) huippukokouksen yhteydessä 1. helmikuuta 2002 päivätyn julkilausuman, jossa se ilmaisi tyytyväisyytensä Somalian hyväksymään päätöslauselmaan ja sen sisältämiin suosituksiin. Erityisesti EU suhtautuu myönteisesti IGAD:n suositukseen, jossa kehoitetaan kansallista siirtymähallitusta ja kaikkia muita osapuolia sitoutumaan terrorismin torjuntaan sen kaikissa muodoissa, sekä IGAD:n kehotuksiin kolmen etulinjan valtion (Kenian, Etiopian ja Djiboutin) välisestä yhteistyöstä. Tämä antaa toivoa sille, että rauhan ja kansallisen sovinnon prosessi saa uutta pontta. Lisäksi EU kehotti kaikkia osapuolia unohtamaan erimielisyytensä ja osallistumaan IGAD:n avulla käytävään vuoropuheluun ilman ennakkoehtoja ja aidolla päättäväisyydellä laajentaa kansallista sovitteluprosessia ja saattaa se päätökseen. EU korostaa olevansa valmis tarkastelemaan tapoja ja keinoja tukea IGAD:n pyrkimyksiä.

(2002/C 205 E/045)

KIRJALLINEN KYSYMYS P-3556/01

esittäjä(t): Arlette Laguiller (GUE/NGL) komissiolle

(4. tammikuuta 2002)

Aihe: Portugalin Lanhelasissa 2. kesäkuuta 2000 tapahtunut iletulitetehtaan räjähdys

Komissaari Wallström lupasi kyselytunnilla 5. heinäkuuta 2000, että komissio tarkastelisi pyrotekniikkaan ja vaarallisten aineiden kuljetuksiin liittyviä asioita, ja totesi, että "ehdotuksen Seveso II -direktiiviin tehtävistä tarkistuksista pitäisi valmistua ensi vuoden eli vuoden 2001 alkuun mennessä. Tähän päästään

vasta sen jälkeen, kun olemme arvioineet Enscheden samoin kuin Romanian onnettomuudesta saamamme kokemukset. Tämä prosessi toteutetaan tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden, Euroopan parlamentin ja muiden asianosaisten kanssa” (vastaus kysymykseen H-0548/00).

Sittemmin muualla Portugalissa on tapahtunut useita muita räjähdysonnettomuksia:

- Ilotulitteiden asiaton käsittely aiheutti Ponte de Limassa pääsiäismaanantaina 16. huhtikuuta 2001 onnettomuuden, jossa kuoli yksi ihminen ja loukkaantui useita ja joka aiheutti suurta aineellista vahinkoa.
- Heinäkuussa 2001 Taipasin lähellä sijaitsevassa ilotulitetehtaassa tapahtui onnettomuus, jossa viisi tehtaan työntekijää sai surmansa ja useat muut saivat vakavia vammoja.
- Lisäksi on tapahtunut muitakin pyroteknisiä onnettomuuksia, esimerkiksi kesällä 2000, jolloin huviveneellä syttyi tulipalo. Onnettomuus ei vakavuudestaan huolimatta vaatinut onneksi ihmisuhreja.

Lanhelasissa 2. kesäkuuta 2000 tapahtuneen onnettomuuden uhrin, joista lähes kaikki ovat vaatimattomissa oloissa eläviä ihmisiä, eivät ole saaneet korvauksia.

Mitä komissio aikoo tehdä tämän alan toimintojen sääntelemiseksi ja sekä alan työntekijöiden että tehtaiden lähialueiden asukkaiden turvallisuuden takaamiseksi? Mihin toimiin komissio aikoo ryhtyä, jotta onnettomuuksien uhrin saisivat viipymättä asianmukaiset korvaukset?

Margot Wallströmin komission puolesta antama vastaus

(24. tammikuuta 2002)

Komissio antoi 10. joulukuuta 2001 ehdotuksen Seveso II -direktiivin muuttamisesta⁽¹⁾. Ehdotus oli tulos intensiivisistä neuvotteluista, joita käytiin erityisesti räjähteitä koskevien muutosehdotusten osalta.

Enschede onnettomuuden jälkeen komissio järjesti kaksi seminaaria räjähteistä ja pyroteknisistä aineista. Ensimmäinen niistä järjestettiin Marseillessa 27. syyskuuta 2000 ja toinen Isprassa komission Yhteisessä tutkimuskeskuksessa 28. ja 29. maaliskuuta 2001. Seminaarien raportit ovat saatavissa suuronnettomuuksien riskejä tutkivan toimiston (MAHB) Internet-sivulla (<http://mahbsrv.jrc.it>).

Komissio myös järjesti 31. toukokuuta 2001 Brysselissä julkisen kuulemistilaisuuden kerätäksään mielipiteitä ja kommentteja Seveso II -direktiivin muutosehdotuksen luonnoksesta.

On syytä muistaa, että ehdotuksen pääasiallisena tavoitteena oli Baia Maren ja Enscheden onnettomuuksiin vastaaminen sekä syöpää aiheuttavien ja ympäristölle vahingollisten aineiden alalla tapahtuneen tieteellisen edistymisen ottaminen huomioon.

Brysselissä järjestetyssä tilaisuudessa käytiin julkista keskustelua ehdotusluonnoksesta sekä kyseisiin asioihin perehtyneiden eri seminaarien ja työryhmien johtopäätöksistä.

Keskustelun jälkeen osoittautui aiheelliseksi laajentaa Seveso II -direktiivin soveltamisalaa ehdottamalla pyroteknisten ja räjähtävien aineiden tarkempaa määritelmää ja alentamalla samalla aineiden vähimmäismääriä.

Käytännössä muutosehdotuksella pyritään olennaisesti mukauttamaan luokitteluperusteita, jotta otettaisiin paremmin huomioon tiettyjen pyroteknisten aineiden käyttöön liittyvät mahdolliset vaarat. Jos muutos-ehdotukselle saadaan parlamentin ja neuvoston tuki, sen avulla voidaan huomattavasti parantaa työntekijöiden ja asukkaiden turvallisuutta kyseisten teollisuuslaitosten riskeihin nähden.

Mitä tulee korvausten maksamiseen uhreille, komissio pyytää arvoisaa parlamentin jäsentä kiinnittämään huomiota siihen, että asia kuuluu kansallisen rikos- ja yksityisoikeuden piiriin.

⁽¹⁾ KOM(2001) 624 lopullinen.